

A College van Beroep voor het bedrijfsleven a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Érvényes-e a 2003/199/EK határozat ⁽¹⁾ 2. cikkének (3) bekezdése?

⁽¹⁾ Az aldikarbnak a 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletébe történő fel nem vételéről, valamint az e hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek engedélyének visszavonásáról szóló, 2003. március 18-i tanácsi határozat (HL L 76., 2003. március 22., 21. o.)

Az Európai Közösségek Bizottsága által Írország ellen 2005. április 19-én benyújtott kereset

(C-175/05. sz. ügy)

(2005/C 155/13)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Michael Shotter és Wouter Wils, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. április 19-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Írország ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joghoz kapcsolódó bizonyos jogokról szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ értelmében, azáltal, hogy minden nyilvános haszonkölcsönzést végző intézmény-kategóriát mentesített, Írország nem teljesítette az irányelv 1. és 5. cikke alapján fennálló kötelezettségeit;
- 2) kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv 1. cikkének (3) bekezdése úgy határozza meg a „haszonkölcsönbe adás”-t, mint „a közönség számára nyitva álló intézmény útján”, határozott időre történő használatba adást, amely sem közvetlenül, sem közvetetten nem irányul gazdasági vagy kereskedelmi előny szerzésére. Az 5. cikk (3) bekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy „az intézmények bizonyos kategóriáit” mentesítsék a díjfizetési kötelezettség alól.

Az ír hatóságok az 5. cikk (3) bekezdésére támaszkodva rendeleti úton mentesítették a „bejelentett intézmény-típusokat a díjfizetési kötelezettség alól a tényleges haszonkölcsönbe adás tekintetében”. E mentesítés hatálya olyan széles körű, hogy minden olyan közoktatási és tanintézmény számára, amelyet a nyilvánosság tagjai látogatnak, lehetővé teszi a nyilvános haszonkölcsönzést oly módon, hogy minden nyilvános haszonkölcsönzést végző intézmény mentességet élvez a haszonkölcsönzési jog, illetve a díjfizetési kötelezettség alól.

A Bizottság szerint ez a helyzet egyértelműen túllépi az irányelv 5. cikkének (3) bekezdésében megengedett kivételek körét, és ezáltal Írország nem teljesítette az irányelv 1. és 5. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.

⁽¹⁾ HL L 346., 1992. 11. 27., 61. o.

A Juzgado Social Único de Algeciras 2005. március 30-i végzésével a María Cristina Guerrero Pecino kontra Fondo de garantía Salarial (FOGASA) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-177/05. sz. ügy)

(2005/C 155/14)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A Juzgado Social Único de Algeciras (Spanyolország) 2005. március 30-i végzésével, amely 2005. április 20-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a María Cristina Guerrero Pecino kontra Fondo de garantía Salarial (FOGASA) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Juzgado Social Único de Algeciras a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

Vajon az egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának általános elve szempontjából az Estatuto de Trabajadores 32.2. cikke által megvalósított eltérő bánásmód, és az a mód, ahogyan ezt a Tribunal Supremo értelmezte, objektív módon igazolható-e, és következésképpen kizárhatóak-e a bírósági eljárás során a munkavállaló javára elismert, elbocsátás miatti végkielégítések a 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel ⁽¹⁾ módosított, a munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK irányelv ⁽²⁾ alkalmazási köréből?

Vagy éppen ellenkezőleg, az egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának általános elve szempontjából az Estatuto de Trabajadores 32.2. cikke által megvalósított eltérő bánásmód, és azt a mód, ahogyan ezt a Tribunal Supremo értelmezte, objektív módon nem igazolható, következésképpen a bírósági eljárás során a munkavállaló javára elismert, elbocsátás miatti végkielégítéseket ki kell zárni a 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelv alkalmazási köréből?

(¹) HL L 270., 2002.10.8., 10. o.

(²) HL L 283., 1980.10.28., 23. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2005. április 19-én benyújtott kereset

(C-178/05. sz. ügy)

(2005/C 155/15)

(Az eljárás nyelve: görög)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Dimitrios Triantafyllou, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. április 19-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1. állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság a székhelyáthelyezésre és az ügyintézés valóságos helyének áthelyezésére kivetett adóra vonatkozó, valamint az ugyanazon adó alól a bármilyen szintű, összes mezőgazdasági szövetkezetet és egyesületet vagy közös vállalatot, valamint ezek bármilyen más válfaját, továbbá a hajók, hajózási közös vállalatok és bármilyen társasági formájú hajózási társaságok közös tulajdonát mentesítő jogszabályi rendelkezéseivel, a Görög Köztársaság megsértette a 69/335/EGK irányelv (¹) alapján fennálló kötelezettségeit;
2. kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság álláspontja szerint a székhelyáthelyezésre kivetett adó vonatkozásában a társaság tőketársaságga minősítése vagy ennek elmaradása a származási országban; az

adó következésképpen kivetésre kerül, amikor a származási ország a vállalkozást nem tekinti tőketársaságnak. Következésképpen a Bizottság azt a tényt kifogásolja, hogy a görög jogszabályok kizárólag a juttatásokra kivetett adóknak a származási országban való kivetésének vagy ki nem vetésének tulajdonítanak jelentőséget, és kizárólag az olyan országból Görögországba történő székhelyáthelyezést mentesíti az adó alól, amely a juttatásokra adót vet ki. A Bizottság véleményét az irányelv nyelvtani vagy rendszertani értelmezésére alapítja, amely az adó alá tőketársaságként tartozó vállalkozásokhoz kötődik, de utólag a 85/303/EGK irányelvvel a juttatásokat terhelő adók eltörlésére bevezetett módosítással megerősítést nyert.

Ami a mezőgazdasági szövetkezetek és hajózási társaságok mentességét illeti, teljes gazdasági ágazati kategóriákról van szó, amelyek vonatkozásában a görög hatóságok nem indokolták tőketársasággá való minősítésük elmaradását, de amelyek teljes adómentessége nem tartozik az irányelvben meghatározott egyes aktusok megengedett mentesítési eseteihez. Egyébiránt amikor az irányelvben teljes ágazatokat akartak mentesíteni, az kifejezett rendelkezéssel történt (pl. az állami vállalkozások és szervezetek [görögül ΔΕΚΟ] vonatkozásában).

(¹) HL L 249., 1969.10.3., 25. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Francia Köztársaság ellen 2005. április 21-én benyújtott kereset

(C-179/05. sz. ügy)

(2005/C 155/16)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: M. Nolin, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. április 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem közölte a Bizottsággal 2847/93 rendelet (¹) 18. cikkének (1) bekezdésében és a 19i. cikkének első és harmadik francia bekezdésében előírt adatokat, a Francia Köztársaság nem teljesítette az e rendeletből eredő kötelezettségeit;
- 2) kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.